

Bez povolení příslušného úřadu, jemuž náleží dohlížeti k silnicím, nesmí se s plaňky nebo s ploty zpravidla blíže než 2·0 metry od nejkrajnější hrany silničního příkopu postoupiti.

O stavbách s použitím silnice.

§. 21.

Užívati silnice trvale nebo na čas ku stavbám soukromým a zařízením všeho druhu, jakož i změnití již stávající zařízení bez povolení politického úřadu okresního, jenž silnici spravuje, není dovoleno.

K stavbám těmto patří zvláště kladení mostů nebo strouhovité dláždění silničních příkopů, stoky, vodovody, elektrická zařízení, dráhy, příjezdiště, odjízdky sázení stromů na banketách silnice.

Povolení, aby užiti se smělo říšské silnice k účelům výše uvedeným, udělití lze pouze tenkrát, uznán-li záměr z ohledů dopravních a ze stanoviska dotýčných zákonů za dopustitelný.

Podmínky, za kterých připustiti lze, aby užilo se říšské silnice k uvedeným účelům, předepíše se politickým úřadem okresním dle předpisů v té příčině platných a žadatel pokud se týče majitel staveb jest povinnen, je bezvýminečně vyplniti.

Útraty potřebného snad vyšetření, konaného stavebními orgány silničními, nésti má žadatel.

Majitelé takových staveb mají, je-li oprava staveb nutna, dříve než započnou s dotýčnými pracemi, oznámiti to v čas orgánům správy silnice.

III. O vykonávání policie silniční a o trestech.

Kdo má k tomu dohlížeti, aby zachovávány byly předpisy policie silniční.

§. 22.

Dohlížeti k tomu, aby zachovávány byly předpisy obsažené v tomto nařízení, náleží zejména zřízencům správy silniční a c. k. četnictvu.

Kterak trestají se přestupky řádu policie silniční.

§. 23.

Přestupky tohoto řádu policie silniční, pokud nespádají pod obecný zákon trestní, trestají se vedle nařízení ministerského ode dne 30. září 1857, zák. říš. č. 198., pokutami peněžitými, po případě vězením.